

ZVEME NA KONCERT

ČERNOŠSKÉ SPIRITUÁLY

**v podání akapelové skupiny
DNA – Dej Nám Akord**

30. 9. 2022 v 17:30 hod.

**Sborový dům CČSH Betlém, Selská 53,
Brno – Maloměřice
rezervace tel. 776 032 149**

Koncert se koná za finanční podpory statutárního města Brna

Z WEBU SKUPINY DNA – DEJ NÁM AKORD

Skupina DNA vznikla v roce 1994 na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity jako čistě vokální – neboli akapelová – skupina. Nemáme tedy žádné nástroje a vše, co na našich koncertech uslyšíte, jsou zvuky lidského těla a našich hlasivek. Původně pětičlenné složení se brzy po absolvování proměnilo. Podle skladeb dnes zpíváme v pěti až šestičlenném složení. Repertoár skupiny se stále rozšiřuje. Zpívali jsme už v mnoha kostelích a kaplích, na plesech, v hudebních klubech, na festivalech, zámcích i hradech, na oslavách narozenin či u příležitosti jiných slavnostních událostí, jako jsou např. křty knih nebo vernisáže. Na začátku jsme zpívali černošské spirituály, které jsou stále základem našeho repertoáru, ale dnes už máme program téměř pro každou příležitost. Zpíváme s velkou radostí i jazzové standardy, autorské skladby a populární hudbu, vždy v čistě akapelovém podání.

Členové skupiny DNA – Dej Nám Akord

Václav Brázda (bas, umělecký vedoucí)

Zakladatel vokální skupiny DNA (Dej Nám Akord) a v neposlední řadě vědec zkoumající DNA (deoxyribonukleovou kyselinu) a absolvent oboru „Molekulární biologie a genetika“ na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Obě DNA se staly jeho vášní a tak se jim neúnavně věnuje. Má ovšem i spoustu dalších koníčků, jako jsou například japonská strategická hra go a další deskové hry, různé sporty (například squash, badminton, stolní tenis, kolo a turistika), ale zajímá ho také dobré jídlo, knihy a poezie. Je autorem básnických sbírek Kvítí (2010) a Na chvíli zavři oči (2016). Hudbě se věnuje od dětství, zpíval v několika sborech a hrál v amatérských folkově laděných skupinách na kytaru, basu a flétnu, ale nástroje postupně odkládal a začal se věnovat nejhezčímu hudebnímu nástroji – lidskému hlasu a akapelové hudbě. Několik let působil jako český ambasador mezinárodní společnosti na podporu akapelové hudby CASA a dvakrát měsíčně připravuje pořady o akapelové hudbě pro rádio Proglas.

Jana Holešovská (soprán)

Soprán vokální skupiny DNA a absolventka oboru Speciální pedagogika a učitelství 1. stupně na Pedagogické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Svůj čas věnuje především svým dětem, manželovi a psímu členu rodiny. Absolvovala klavír a varhany na LŠU, nějaký čas hrála na příčnou flétnu a také zpěvu se věnuje už odmala. Kromě zpívání je také varhanicí a příležitostně vede chrámový sbor.

Pavčina Svobodová (alt)

Narodila se v Ústí nad Orlicí, ale celý život žije v Brně. Po otci dostala do vínku lásku k hudbě, hrála na flétnu a klarinet, od dětství zpívala ve folklórním souboru, koketovala se sólovým zpěvem a na dlouhá léta zakotvila v pěveckém sboru (Mladí Madrigalisté, Vox Iuvenalis). Díky náhodám před několika lety začala zpívat v akapelové DNA a tak (konečně) zjistila, kam patří. Kromě zpěvu miluje svoje dvě děti, práci, melancholickou hudbu a poezii.

Petr Štěpánek (tenor)

Podobně jako někteří další členové DNA přišel sborovému zpěvu na chuť díky Mladým madrigalistům. Na Letní sborové dílně si oblíbil gospelový ateliér Briana Fentresse. Kromě toho hraje na akordeon, rád tancuje a věnuje se různým sportům (hokej, kolo, plavání, lyžování). Přes den se zabývá počasím a podnebím.

Lenka Štěpánková (alt)

Rodačka z Brna, od dětství ráda zpívá – vždy a všude, hrála na klavír, později na kytaru, na základní škole zpívala ve školním sboru a v Kantiléně, v době středoškolských studií v chrámovém sboru mladých ve farnosti sv. Augustina v Brně, na vysoké škole v Ars Brunensis. Lenčiným dlouholetým tajným přáním bylo zpívání v malé skupině, nejlépe akapelové, setkávání se s lidmi, kterým zpěv přináší radost a povznášející pocity. A to se jí koncem roku 2018 splnilo – dalo by se říct dílem náhody – na ty však Lenka nevěří 😊 Hudba a všichni členové DNA jí přináší vše, co si kdy mohla přát.

Tomáš Přikryl (bas, vokální bubny)

Do DNA přišel roku 2004 po předchozím účinkování v Moravanu, Brněnském komorním sboru a ve skupinách Čtyřchlap a Mosty. Je to renesanční člověk, umí postavit elektrické varhany, chatu, programuje v Javě, píše hudbu i básně, české texty k písním, z nichž některé má DNA v repertoáru. Vedl a dirigoval chrámový sbor v Bystrci a scholu v Žabovřeskách. Ve volném čase (pokud se vůbec o volnu dá mluvit) se věnuje rodině a všemu výše zmíněnému 😊

PÁR INFORMACÍ O ČERNOŠSKÝCH SPIRITUÁLECH

Spirituál je černošská duchovní píseň vztahující se ke Starému zákonu (nejčastěji k příběhu vyvedení Izraelitů Mojžíšem z egyptského otroctví) nebo k Bibli obecně. Spirituály vznikaly jako projev náboženské víry i touhy po svobodě u amerických, ale i afrických černochoů. U původních spirituálů zpravidla není znám autor, jde tedy o svého druhu lidové písně.

Historické pozadí

Spirituály bývaly vyjádřením náboženského přesvědčení, ale často současně i sociálně-politického protestu proti nesvobodě nebo začlenění do bílé americké kultury. Původem jsou tyto písně od zotročených Afričanů. Otroctví bylo do evropských kolonií zavedeno v roce 1619 (nicméně první otroci byli dovezeni již za života Kryštofa Kolumba) a nahradili tak v 17. století smluvní pracovníky jako mnohem ekonomičtější pracovní síla. Tento stav trval během celého 18. století a většinu století 19. Zrušení otroctví dne 31. ledna 1865 schválilo 27 z celkem 36 amerických států.

Po dobu otroctví ve Spojených státech vládoucí bílá vrstva ve většině oblastí systematicky potlačovala prvky africké kultury, které mezi černochoy stále přetrvávaly. Černým otrokům bylo zakázáno mluvit jejich rodnými jazyky, bubnovat, praktikovat jejich přírodní náboženství nebo muslimskou víru. Otrokáři nutili otroky přijmout křesťanství a nadále právě křesťanství používali jako nástroj k utlačování. Černoši byli z Afriky zvyklí přejímat náboženství svých přemožitelů, takže jim nedělalo příliš velké problémy přijmout ani křesťanství.

Černoši praktikovali novou víru s využitím svých původních zvyků. Africký vliv na celou americkou kulturu je v tomto smyslu evidentní. To platí i pro hudbu náboženskou a liturgickou i pro další hudební projevy. Africké rytmy se projevují především synkopickými hudebními styly. V porovnání se stylem bohoslužeb bílých byly africké bohoslužby mnohem živější, hlasitější a spontánnější.

Protože se otroci obvykle nemohli vyjadřovat svobodně, často své bohoslužby dělali v tajnosti. Podobně do svých písní ukrývali svá vyjádření, své city, ale i praktické informace o tom, jak se dostat z otroctví na svobodu. Spirituály tedy převážně obsahovaly citové výlevy jednotlivců i celého shromáždění. Tyto duchovní písně vznikaly velmi často spontánně při bohoslužbách, kdy jeden schopný zpěvák nebo kazatel předzpěvoval a auditorium odpovídalo.